

AN

Testbeeld met hoge sinustoon

We zijn niet zeker of we 'AN' een toneelstuk mogen noemen. AN is meer dan dat. Veel meer. Haar meest fervente fans prijzen haar vastberadenheid. Haar grootste vijanden beschuldigen haar van kortzichtigheid. Maar één ding staat vast: AN fascineert. Zeker nu het plekje waar ze normaal altijd terug te vinden is, leeg staat. Net zoals een testbeeld zonder broodnodig paars balkje. Het enige wat van haar overblijft, zijn een aantal onbeluisterde boodschappen op haar

antwoordapparaat.

Ze wordt gezocht, gemist, gehaat, maar wat zeker is: ze is gewild, zelfs wanneer de boodschappen gewist zijn. Dan staan er immers tal van mensen te trappelen van ongeduld om een beeld van haar persoon te construeren. 17 uiteenlopende scènes blazen de alomtegenwoordige supervrouw AN nieuw leven in via de spraakverwarring van een resem personages die haar radeloze ouders, verwaterde vrienden of in de steek gelaten minnaars zouden kunnen zijn. Zij roddelen erop los, vullen elkaar aan en spreken elkaar dan weer tegen. Zo maken zij van deze *girl next door* een pornoster, een terroriste, een femme fatale, een bedrogen vrouw, een meisje met zoveel zonden dat ze haar eigen godsdienst zou kunnen oprichten. Wat AN dan ook doet, en ze regeert er als God. Als je AN zou vergeleek met een auto, zou ze de meest tot de verbeelding sprekende bolide zijn die de perfectie benadert. 'Wanneer we onze bestemming bereiken met AN, zijn we omringd door goed uitziende mannen en aantrekkelijke vrouwen.' Ja, zelfs haar achterbank blijft altijd smetteloos vlekvrij.

Deze collage van AN stelt op inventieve wijze onze hedendaagse maatschappij aan de kaak. Onze cultuur wordt gedomineerd door snel vervliegende beelden. Perceptie is per definitie versnipperd, wat leidt tot een onvolledig totaalbeeld dat valselyk voor waarheid wordt aanzien. Maar de waarheid ligt altijd in het midden. Het is dus aan de toeschouwer om zijn eigen AN te reconstrueren. Of beter nog, doe het gewoon niet. Probeer een persoon te definiëren en voor je het beseft heb je hem of haar in een al te beperkend hokje gestoken dat door iedereen voor zoete koek wordt aangenomen. Maak van een mens een makkelijk verteerbaar product en je vernietigt haar gehele identiteit die zo veel verder reikt dan de zoveelste AN-merchandise. Het wrange aan deze productie is dat de verschillende pogingen om ANs identiteit te reconstrueren niet toevallig resulteren in een beperkende aanval op haar persoon, maar dat dit net doelbewust lijkt te gebeuren.

Tristero zweert bij theaterteksten van Martin Crimp. Na 'Face to the wall' en 'Play with repeats' hebben ze met deze bewerking van 'Attempts on her life' een in vele opzichten dankbaar en vergiftigd geschenk in huis gehaald. 17 scènes die nergens naartoe lijken te gaan, het ontbreken van een plot en het totale gebrek aan personages vergen ontzettend veel talent om niet te eindigen met een onbegrijpelijke productie die het publiek hermetisch buitensluit. Maar het aanstekelijke spelplezier van de acteurs, het brede emotionele spectrum dat ze weten te bespelen, de intelligente humor en het doordachte decor maken van dit stuk een absolute topper die grenzen weet te verleggen. En terwijl wij u hier trachten te overtuigen, vraagt u zich misschien af wat er nu eigenlijk met AN is gebeurd? Het antwoord moeten we u schuldig blijven: AN is immers al die tijd anoniem gebleven. Want welk plaatje we ook van haar schilderen, welk kleurtje we haar ook geven, het eindresultaat blijft uiteindelijk een stilstaand testbeeld met hoge sinustoon. Wat AN is, dat weet alleen AN.

Robbie Hermans

© Cutting Edge -- 05 Feb 2008
images © Herman Sorgeloos

HET BOEK VAN COLUMBUS

★ Renske de Greef, 'Was alles maar...

POËZIE

★ Jan Baeke, 'Groter dan de feiten'

SPECIALS

★ Huisruil

★ Amperdans 3

★ 30 jaar Kaaithater

VACATURES

Theatermensen gezocht

Videocrew gezocht

COLOFON